

nes, at denne Provinds ikke indbragte faa meget, som dens Bestyrelse kostede. Jeg kan virkelig ikke nægte, at, naar man ikke har andre Argumenter at anføre for Colonialernes Sag end dem, vi have hørt her idag, og naar man vil have Sagen betragtet som om det var noget saameget simpelt, at den allerede maatte finde sin Løsning ved den første Betragtning her i Salen, saa er det Gæste, der bliver mig ret indlysende, det, at man selv gjør sig Sagen overordentlig let, og antager den for simpel, fordi man ikke gennemskuer dens Betydning og Vigtighed.

Wilkens: Jeg skal naturligtviis ogsaa indskrænke mig til at belyse blandt de Dtringer, vi nu have hørt fra forskellige Sider mod vort Forslag saadanne, som jeg antager kunne have væsentlig Indflydelse paa Sagens videre Fremme. Jeg har vistnok udtalt, at jeg intet Haab nærede om, at denne Sag skulde tilendebringe sin Vandring, selv blot her i Thinget; men jeg har ingenlunde yttret, at jeg ikke ønskede noget Saadant, og jeg skal, saalænge denne Sag endnu svæver for Thinget, vise, at jeg ikke skal slippe den, men jeg skal af yderste Evne arbejde paa at holde den oppe; blot det maatte lykkes mig. Man har sagt, at det er en Brand, som er kastet ind i Forsamlingen; ja vel er det en Brand, der her er kastet ind, men det er ligesuldt et Forslag, der er fuldt berettiget, og har sin Betydning. Det er overhovedet ikke saa sjældent, at her kastes en Brand ind; hvergång de vigtige Landbospørgsmaal ere komne for, er der ogsaa kastet Brande ind her, men disse Brande skulde ikke slukkes, de skulle ildnes op, for at de kunne lyse og varme, og jeg har endnu den Tro, at det Samme skal gjælde om nærværende Sag. Spørgsmaalet, om denne Sag nu skal fremmes, er det, jeg dernæst skal tage for. Det berøer i saa Henseende paa en ganske væsentlig Misforstaaelse af en æret Rigsdagsmand, at jeg, efter hans Formening, skulde have udtalt, at vore Colonier stode tilbage i Sammenligning med andre Colonier; nei, men de staae ligesom andre Colonier langt tilbage fra det Maal, vi maae stræbe efter, og de have netop nu i dette Moment passeret et vigtigt Vendepunkt. Saalænge Sagen hos

os som andetsteds stod paa det gamle Trin, at man havde Slaver, saalænge kunde der være Tale om, at man kunde holde Sagen i sin Haand, selv om denne Haand ikke var meget kraftig; men fra det Dieblik af, at der skal arbeides kraftigt paa at gjøre disse Slaver til frie Borgere, bliver Sagen os overmægtig. (Røt he: Hvorfor?) Fordi de egentlige Vanskeligheder da først begynde at taarne sig op, Vanskeligheder, som vi nær hos os see at være overmåde stærke, og de ville uden tvivl blive af en langt alvorligere Natur der, hvor det Skridt, der skal gjøres, er saa langt større end her (Hør!). Netop det, at Colonialerne allerede befinde sig i en Crisis, er efter mine Anskuelser et væsentligt Moment, som maa komme i Betragtning til Fordeel for Sagens videre Fremme; men ogsaa med Hensyn til vore egne Anliggender er der stor Grund til at tage Sagen for netop nu, og jeg kan ingenlunde være enig med den ærede Finanzminister i, at det skulde være en Sag, som er blevet forhastet, og at man burde have afventet roligere Tider. Jeg troer, at vi, ved at afhænde disse Colonier, som jeg paa ingen Maade kan erkjende at være i den Forstand en Deel af Danmarks Rige som vore Der eller vort Fastland eller noget Saadant, disse Colonier, der aldeles aabenbart ere en uorganisk og udvortes paaklæbet Deel, som slet ikke i sit inderste Væsen og Natur hører Danmark til, men som er kjøbt og betalt (Hør! Hør!), og som kan sælges ligesaa godt som andre Colonier ere blevne solgte, ville have et væsentligt Midde til at bringe os ud over den særdeles vanskelige finansielle Stillning, hvor vi have liggende for os særdeles betydelige offentlige Arbejder, hvor vi — og deri er jeg fuldkommen enig med den ærede Finanzminister — maae stræbe efter, saa hurtigt som muligt, at danne en stærk Reservecfond, paa en Tid, hvor den hele politiske Udsigt er saa truende, at vi ingenlunde med Sikkerhed kunne sige os frie for den Nødvendighed i den nærmeste Fremtid at skulle rejse saa store Summer, som vi allerede have maattet rejse, for at værne om Rigets Helehed og Sammenhæng; naar den Tid kommer, da vil det være et meget væsentligt Moment, om vi ere i Besiddelse af et saadant Reserver-